SUBMITTED BY
Irmgard

ON
21.10.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

A depune mărturie

Trei argumente în favoarea mărturiei tale personale

Mărturia mea

Povestea mea vrea să fie ascultată – dar cum o pot spune?

„Fiți mereu gata să răspundeți când cineva vă întreabă de ce sunteți atât de plini de speranță.” (1 Petru 3:15) – dar oare vrea cineva să-mi asculte mărturia?

Trei argumente în favoarea mărturiei tale personale

1. Interesul Oamenii sunt interesați de mărturiile de viață personale. Fie că este vorba de televiziune, ziare sau radio – mărturiile de viață personale sunt extrem de populare. Când cineva este sincer și onest în legătură cu suișurile și coborâșurile sale, toată lumea este captivată – mai ales când vorbește din inimă. Oamenii sunt interesați de soarta altuia. Ei încearcă să se identifice cu viața lui, recunosc asemănări, abordări diferite ale soluțiilor, sunt inspirați de ideile lui etc.

2. Competența În ceea ce privește propria ta viață, ești competent. Nimeni nu ți-ar putea scrie biografia la fel de bine ca tine. În privința multor subiecte teologice, cum ar fi Sfânta Treime, ești mult mai puțin competent. Dar când vine vorba de istoria ta personală, nimeni nu știe mai bine decât tine. Nimeni nu te poate contrazice în privința asta. Citat: „Scepticul poate să le nege doctrina sau să le atace biserica, dar nu poate ignora faptul că viețile lor s-au schimbat.” (Chuck Swindoll)

3. Impactul Metoda principală și cea mai eficientă de evanghelizare a primilor creștini a fost mărturia personală. Deși oameni precum Pavel au fost, de asemenea, pionieri ai Evangheliei prin discuții teologice, majoritatea credincioșilor pur și simplu își povesteau istoria și experiențele lor cu Isus. Acest lucru era în deplină concordanță cu ideea lui Isus: „Veți fi martorii Mei.” (Faptele Apostolilor 1:8). Ei spuneau: „Nu putem să nu vorbim despre ceea ce am văzut și am auzit.” (Faptele Apostolilor 4:10). Evangheliile nu sunt altceva decât relatări din prima mână ale experiențelor trăite. „Iată ce am trăit alături de Isus” – așa ar putea fi intitulate. Prin acest tip simplu de evanghelizare, mii de oameni au fost convinși de Hristos de-a lungul secolelor.

Cum îmi spun „povestea mea”

?

În Faptele Apostolilor 26:4-23 îl vedem pe Pavel povestindu-și istoria în fața regelui Agrippa. Aceasta este împărțită în trei teme:

Perioada dinaintea convertirii: versetele 4-11

Convertirea sa: versetele 12-18

Perioada de după convertire: versetele 19-23

După ce și-a povestit istoria, el îi adresează regelui o ultimă întrebare: „Rege Agrippa, crezi în profeți? Știu că crezi” (versetul 27). Dacă s-ar dori să se dea povestirii vieții lui Pavel un titlu, un fel de temă generală, aceasta ar putea fi formulată astfel: „Zelul lui Pavel de a-L sluji pe Dumnezeu”.

Putem folosi acest model al lui Pavel pentru povestea noastră. Fiecare creștin are propria poveste personală despre cum a ajuns să-L cunoască pe Isus Hristos. La fel ca Pavel, toată lumea trece prin următoarele trei etape.

Perioada dinaintea convertirii:

Deoarece nimeni nu se naște creștin născut din nou, fiecare cunoaște o perioadă din viața sa în care încă nu era creștin (Ef. 2:1-3). Fiecare creștin cunoaște un „înainte” și un „acum” în viața sa (Ef. 2:13; 5:8; 1 Pet. 2:10). Copiii crescuți în familii creștine își amintesc uneori vag cum era înainte de a-L primi în mod conștient pe Isus în inimile lor.

Perioada convertirii

Perioada de la convertire până în prezent este marcată, în viața fiecărui creștin, de diverse schimbări în comportament, în gândire, în vorbire, în voință și în simțire. La unii, aceste schimbări sunt ușor de observat la exterior (1 Cor. 6:9-11). La alții, ele au loc într-un mod mai puțin evident. Desigur, acest lucru ține și de cât de mult spațiu îi lasă un creștin lui Isus. Cu cât Isus primește mai mult spațiu, cu atât schimbarea devine mai vizibilă și cu atât mai împlinit se simte acest creștin în noua sa viață.

Sarcină

Descrie cele trei faze ale „poveștii tale”. În acest sens, încearcă să identifici un fir conductor și să încadrezi această poveste într-o temă anume.

Perioada dinainteaconvertirii

Ce era important pentru tine în acea perioadă? Ce părere aveai despre Isus și despre Biblie? Ce probleme, obiective, întrebări etc. aveai atunci?

Perioada convertirii

Când ai intrat pentru prima dată în contact cu Evanghelia? Ce efect a avut asupra ta? Care a fost reacția ta? Ce te-a convins în cele din urmă? Cum, unde și când ți-ai mărturisit păcatele în fața lui Isus și L-ai acceptat ca Domn al vieții tale?

Perioada de după convertire

Ce s-a schimbat în viața ta după aceea? Ce experiențe ai avut cu Isus? Ce probleme, obiective, întrebări etc. ai astăzi? Cum te ajută credința să le faci față? De ce ești și astăzi creștin? Ce mai dorești să experimentezi ca creștin?

Întrebare de încheiere

Când îi spui cuiva „povestea ta”, nu uita niciodată să închei cu o întrebare finală (Faptele Apostolilor 26:27). Această întrebare îl provoacă pe ascultător să răspundă. Întrebarea poate fi: „Ai putea face ceva cu asta? Ce părere ai despre asta?” sau ceva de genul acesta.

Principii de formulare

1. Asigură-te că folosești un limbaj natural. Vorbește la fel de normal cum vorbești de obicei.

2. Evitați „canaanismele”. În general, puteți elimina din vocabularul dumneavoastră limbajul pompos specific cercurilor restrânse. Nicio persoană obișnuită nu vorbește așa.

3. Întreabă-te întotdeauna: vecinul meu necredincios ar înțelege ce spun? 4. Fii sincer. Necredincioșii își dau seama imediat când îi păcălim.

Variații Bene Mueller, liderul de închinare al Vineyard Bern, spune: „Am întotdeauna pregătite trei povești din viața mea:

1. O variantă scurtă, de puțin sub 3 minute, pentru întâlniri scurte, în care timpul este limitat (nici povestea lui Pavel din Faptele Apostolilor 26 nu a fost cu mult mai lungă).

2. O versiune de lungime medie, de 10–15 minute, dacă cineva dorește să afle mai multe după varianta scurtă.”

3. O versiune extinsă, dacă cineva are la dispoziție o seară întreagă și este interesat.”

Dacă vrei să-ți spui povestea...

Trei reguli de bază:

1. Nu te pune sub presiune („Trebuie să depun mărturie acum...”): oamenii simt chiar și împotriva vântului că vrei să-ți îndeplinești datoria pioasă chiar acum.

2. Profită de ocazii: uneori, în timpul conversațiilor, apar momente în care ești pur și simplu invitat să povestești despre tine. Nu le rata.

3. Fii atent la călăuzirea Duhului Sfânt: uneori El îți dă impresia să începi o conversație cu un anumit subiect sau să te apropii de o anumită persoană. Atunci fii ascultător fără întârziere. Dumnezeu vrea să te folosească. El te va călăuzi în conversație (Luca 12:11-12).

Idee

Unii creștini poartă mereu cu ei, în scris, o versiune succintă a mărturiei lor. Sub formă de carte poștală, pe care își trec adresa și numărul de telefon, o înmânează persoanelor cu care au avut o întâlnire plăcută. Deoarece s-a creat deja o mică legătură, mărturia este citită cu voce tare. Adresa de contact oferă posibilitatea unor întrebări suplimentare și a menținerii legăturii.

Apropo...

Tinerii care împărtășesc mărturia sunt, de asemenea, recunoscători când le transmiteți mai mult decât simple adevăruri pioase – ei vor să știe cum trăiți voi aceste adevăruri.

8_atelier_3_YW

Sursa:

Autor: Thomas Lorenz

Conținut, imagine de copertă, drepturi de autor: www.besj.ch

Weitere Informationen

Categorii
Credință și inspirație

Etichete
Certificat
Evanghelizare personal
Credință
Apologetică

Vârsta
Nu sunt disponibile date.

Număr de participanți
Nu sunt disponibile date.

Biblia
Subiect:

Material
Nu există

Descărcare fișier
Fișier disponibil pentru descărcare

KI Generierter Inhalt
Conținut
Categorii
Etichete
Vârsta
Număr de participanți
Biblia
Material

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/ro/wiki/art/depune-marturie